

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr.Hany Veberové a soudců Mgr.Marka Bedřicha a JUDr.Jitky Hroudové v právní věci žalobce: **Bělecký Mlýn s.r.o.** se sídlem Šemberova 66/9, Olomouc, zastoupen Mgr.Markem Gocmanem, advokátem se sídlem 28. října 219/438, Ostrava – Mariánské Hory proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství** se sídlem Těšnov 17, Praha 1 v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11.12.2012 sp.zn.: 15VD37352/2012-14141, čj: 202277/2012-MZE-14141

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného dne 11.12.2012 sp.zn. 15VD37352/2012-14141, čj: 202277/2012-MZE-14141, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu ze dne 14.9.2012 sp.zn. 11/F1D/662/014596-S, čj: SZIF/2012/0264985 ve věci jeho žádosti o poskytnutí platby na plochu. Žalobce v podané

žalobě popsal dosavadní průběh správního řízení, vyjádřil se k přípustnosti přezkoumání rozhodnutí o poskytnutí dotace ve správním soudnictví a namítl, že napadené rozhodnutí žalovaného je nezákonné pro svoji nesprávnost. Žalobce namítal, že ze spisového materiálu je zřejmé, že plocha PB/DPB č. 560-1122 6605/2 o výměře 0,71 ha (dále „plocha 6605/2“) s deklarovanou zemědělskou kulturou orná půda, na které Státní zemědělský intervenční fond zjistil jehličnaté stromky, byla žalobcem zemědělsky obhospodařována po celou dobu v souladu s ustanovením § 4 odst. 1 písm. c) zákona č. 47/2007 Sb. Nedošlo ke správnému vyhodnocení druhu zemědělské kultury na tuto plochu jako „ON“- jiná kultura neoprávněná pro dotace, neboť tato plocha je školkou a podle zákona je povoleno ve školce pěstovat sazenice ovocných dřevin a jehličnanů. Na tom nic nemění skutečnost, že předmětná plocha byla v evidenci vedena s druhem zemědělské kultury orná půda, neboť tato plocha byla po celou dobu řádně zemědělsky obhospodařována. Plocha 6605/2 naplňuje i definici orné půdy podle § 3i zákona č. 252/1997 Sb., neboť mezi zemědělské plodiny patří i sazenice určené pro zahrady, parky, doprovodnou zeleň. Pojem „zemědělská plodina“ je neurčitým právním pojmem, v takovém případě zákonodárce záměrně vytváří prostor správním orgánům, aby zhodnotily, zda konkrétní případ spadá do rozsahu neurčitého právního pojmu. Pokud jde o plochu PB/DPB č. 560-1120 8604/4 o výměře 1,24 ha (dále „plocha 8604/4“) s deklarovanou zemědělskou kulturou travní porost – stálá pastvina, žalobce uvedl, že obhospodařování předmětného půdního bloku probíhá tak, že na převážné části jsou trvale travní porosty určené k výrobě sena a k pastvě, což je v souladu se žádostí o platbu na plochu. Skutečnost, že na části tohoto půdního bloku byly v travním porostu vysázeny sazenice jehličnanů, nemůže být ke škodě žalobce, když travní porost mezi těmito sazenicemi jehličnanů byl řádně obhospodařován. Pokud došlo ke snížení plochy pro účely poskytnutí jednotné platby na plochu pro rok 2011, mělo dojít ke snížení o skutečnou plochu, kterou fakticky sazenice jehličnanů zabírají. Na místo plochy 1,24 ha by případně mohlo dojít pouze k nezapočtení plochy, které sazenice jehličnanů fakticky zabírají, což je plocha menší než je deklarovaných 1,24 ha. Na ploše 6605/2 a na ploše 8604/4 byly zjištěny jehličnaté stromky, které fakticky zabíraly plochu řádově menší, což žalovaný nezohlednil. Plocha 8604/4 naplňuje definici travního porostu, neboť zde je trvale zřízena stálá pastvina, na které jsou řídce vysázeny sazenice jehličnanů. Žalobce nesouhlasí se závěrem žalovaného, že jehličnaté stromky na této ploše 8604/4 nejsou krajinným prvkem, neboť dle jeho názoru vysázené sazenice definici krajinného prvku - skupiny dřevin, tak jak je tento pojem uveden v nařízení vlády č. 335/2009 Sb., splňují. Zpochybňuje i správnost tvrzení žalovaného, podle kterého je na části PB/DPB č. 560-1120 8604/2 (dále „plocha 8604/2“) na výměře 0,32 ha se nachází cesta, meliorace a neobhospodařovaná plocha. Žalobce již v minulosti vyčistil meliorační strouhy, osel je travním semenem, což žalovaný nevzal v potaz. Ze všech důvodů uvedených v podané žalobě navrhuje, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že žalobou napadeným rozhodnutím bylo rozhodováno o žádosti žalobce o poskytnutí jednotné platby na plochu pro rok 2011. Pokud jde o půdní blok 6605/2 s deklarovanou zemědělskou kulturou orná půda, Státní zemědělský a intervenční fond (dále jen „fond“) v rámci kontroly na místě zjistil zasázené jehličnaté stromky, žalobcem deklarovaná orná půda nemůže být plocha, na které jsou vysázeny v pravidelném sledu jehličnaté stromky. Při rozhodování o poskytnutí dotace na zemědělskou půdu vychází v souladu s ustanovením § 3 odst. 4 zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o zemědělství“) z evidence využití půdy. Část plochy, na které byl kontrolou zjištěn porost jehličnatých stromků, který neodpovídá žádné z definic zemědělských kultur podle § 3i zákona, proto nelze podle § 4

odst. 1 písm. c) nařízení vlády č. 47/2007 Sb. na takovou plochu poskytnout platbu. Pokud jde o část plochy 8604/4 s deklarovanou zemědělskou kulturou travní porost – stálá pastvina, na které fond v rámci kontroly na místě zjistil jehličnaté stromky, jsou námitky nedůvodné. Souvislým porostem s převahou travin podle definice uvedené v § 3i písm. b) zákona č. 252/1997 Sb. nemůže být travní porost, na kterém byly vysázeny v pravidelném sledu jehličnaté stromky. Jehličnaté stromky nejsou ani krajinným prvkem, který je definován v nařízení vlády č. 335/2009 Sb., když výměra u krajinného prvku skupina dřevin je limitována maximální výměrou 2.000 m², tj. 0,2 ha, kontrolou fondu bylo zjištěno, že sazenice jehličnanů byly vysázeny v několika pravidelných řadách na ploše 1,24 ha. V případě uvedených půdních ploch se fakticky jedná o zalesněnou plochu, která není způsobilá pro poskytnutí platby. Obdobně to platí o částech ploch 8604/2 a 8604/6, kde se na výměře 0,32 ha nachází cesta, meliorace a neobhospodařovaná plocha. Žalovaný navrhl zamítnout žalobu jako nedůvodnou.

Při jednání u Městského soudu v Praze setrvali účastníci řízení na svých stanoviscích. Zástupce žalobce zdůraznil, že na ploše 6605/2 je školka, na ploše 8604/4 se nachází i nadále pastvina přesto, že část plochy je osázena jehličnatými stromky, což nebrání využití plochy jako pastviny. Poukázal na důvody uvedené v podané žalobě a navrhl, aby žalobě bylo v plném rozsahu vyhověno. Zástupce žalovaného odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a vyjádření k podané žalobě, zdůraznil, že skutečný stav věci, jak byl zjištěn fondem kontrolou na místě, neodpovídal údajům uvedených v evidenci půdy, touto kontrolou bylo rovněž zjištěno, že plochy, na které dotace poskytnuta nebyla, neodpovídají ani údajům, které sám žalobce uvedl v žádosti o platbu. Navrhl zamítnutí podané žaloby.

Z obsahu spisového materiálu je zřejmé, že žalobce podal žádost o jednotnou platbu na plochu pro rok 2011 podle nařízení vlády č. 47/2007 Sb. na půdní bloky s celkovou výměrou 26,56 ha, mezi nimiž byly zahrnuty plocha 6605/2 o výměře 0,71 ha, plocha 8604/4 o výměře 7,90 ha a plocha 8604/2 o výměře 5,52 ha. Dne 3.8.2011 požádal o změnu žádosti, v níž snížil výměru půdního bloku 8604/2 o 0,59 ha (plocha 8604/2 o výměře 5,52 ha, byla na základě změnové žádosti nahrazena plochou 8604/2 o výměře 4,26 ha a plochou 8604/6 o výměře 0,67 ha).

Rozhodnutím fondu ze dne 28.3.2012 byla žádost žalobce zamítnuta s tím, že nelze přihlédnout k žádosti o změnu. Rozhodnutím žalovaného ze dne 3.8.2012 bylo rozhodnutí fondu ze dne 28.3.2012 zrušeno a věc vrácena fondu k novému projednání a rozhodnutí.

Následně rozhodl fond rozhodnutím ze dne 14.9.2012 tak, že žalobci se poskytuje jednotná platba na plochu pro rok 2011 v celkové výši 89.793,36 Kč. V odůvodnění konstatoval změnovou žádost žalobce týkající se snížení výměry předmětné plochy o 0,59 ha. Do zjištěné plochy pro platbu nemohl fond zohlednit u plochy 8604/6 výměru 0,03 ha, u plochy 8604/2 výměru 0,29 ha, u plochy 6605/2 výměru 0,71 ha a u plochy 8604/4 výměru 1,24 ha, neboť byla porušena podmínka stanovená v § 4 odst. 1 písm. c) nařízení vlády č. 47/2007 Sb. Rozdíl mezi deklarovanou plochou 26,56 ha a zjištěnou plochou 23,70 ha činil 2,27 ha, tedy 9,58 % zjištěné výměry. Jednotná platba na plochu pro rok 2011 byla snížena o částku 21.276,71 Kč.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, ve kterém namítal v podstatě shodně, jako v následně podané žalobě. Pokud jde o plochu 6605/2 o výměře 0,71 ha uvedl, že jsou zde produkovány balené sazenice, které žalobce nabízí k prodeji, tato plocha je školkou.

K ploše 8604/4 uvedl, že i výměra 1,24 ha je řádně zemědělsky obhospodařovaná, když vysázené sazenice jehličnanů nebrání splnění podmínek jednotné žádosti pro rok 2011 s tím, že jde o krajinný prvek. Dále namítal, že z napadeného rozhodnutí nelze vyčíst, proč správní orgán zjištěnou situaci posoudil jako úmysl podle článku 60 nařízení Komise č. 1122/2009 a nikoliv podle článku 57 téhož nařízení.

O odvolání žalobce proti rozhodnutí fondu ze dne 14.9.2012 rozhodl žalovaný správní orgán žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 11.12.2012 tak, že odvolání se zamítá a rozhodnutí fondu ze dne 14.9.2012 se potvrzuje. V odůvodnění správní orgán konstatoval dosavadní průběh správního řízení, poukázal na výsledky kontroly na místě uskutečněné v srpnu a listopadu roku 2011. Námitky týkající se plochy 6605/2 o výměře 0,71 ha s deklarovanou zemědělskou kulturou orná plocha, na které fond zjistil jehličnaté stromky, shledal nedůvodnou, když platba na zemědělskou půdu je vázána na to, že je žadatelem zemědělsky obhospodařována v příslušném roce po celou dobu, po kterou je na žadatele evidována v evidenci. V evidenci byla předmětná plocha pro rok 2011 evidována s druhem zemědělské kultury orná půda, proto nebyla shledána ani námitka, že jde o školku. Obdobně pokud jde o platbu na plochu 8604/4 o výměře 1,24 ha, nebyly námitky shledány důvodné, správní orgán poukázal na definici travního porostu s tím, že vysázené jehličnaté stromky uvedenou definici nenaplnují. Nejde ani o krajinný prvek, neboť na této ploše nejsou v evidenci žádné krajinné prvky evidovány. K námitce o postupu podle článku 60 nařízení Komise (ES) č. 1122/2009 žalovaný uvedl, že podle uvedeného ustanovení postupováno nebylo, postupováno bylo podle článku 58 odst. 1 uvedeného nařízení. Dále poukázal na to, že na části plochy 8604/2, který byl na základě změnové žádosti nahrazen plochou 8604/2 a 8604/6 se na výměře 0,32 ha nachází cesta, meliorace a neobhospodařovaná půda. Výměry ploch o celkové výměře 2,27 ha nebylo možno zahrnout do zjištěné plochy. Protože odvolací orgán neshledal v postupu fondu pochybení, nebylo odvolání shledáno důvodným.

Pro úplnost je vhodné konstatovat, že se spisu vyplývá, že žalobce požádal ve vztahu k pozemku – ploše 8604/4 o výměře 7,90 ha pro rok 2011 o dotaci v rámci agroenvironmentálních opatření, podopatření péče o krajinu, titul zatravňování orné půdy, podle nařízení vlády č. 79/2007 Sb. o této žádosti bylo rozhodnuto žalovaným rozhodnutím ze dne 5.10.2012 č.j. 155196/2012-MZE-14132. Toto rozhodnutí není předmětem přezkoumání v této věci.

V nyní projednávané věci se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného dne 11.12.2012 sp.zn. 15VD37352/2012-14141, čj: 202277/2012-MZE-14141, kterým bylo rozhodnuto o jeho žádosti, kterou se domáhal poskytnutí jednotné platby na plochu zemědělské půdy podle nařízení vlády č. 47/2007 Sb.

Podmínky pro poskytování dotací vyplývají z ustanovení § 3 zákona o zemědělství, které upravuje jednak náležitosti žádosti o poskytnutí dotace, obecné podmínky pro poskytnutí dotací. Podkladem pro poskytnutí dotace je evidence půdy, z ustanovení § 3a odst. 3 vyplývá, že základní jednotkou evidence půdy je půdní blok o minimální výměře 0,1 ha, z ustanovení § 3a odst. 5 pak vyplývá, že u půdního bloku, popř. dílu půdního bloku, se eviduje mimo jiné i druh zemědělské kultury podle kritérií uvedených v § 3i zákona o zemědělství.

Pro poskytování přímých podpor zemědělcům stanovilo bližší podmínky, na základě výslovného zmocnění, uvedeného v ustanovení § 2b odst. 2 zákona o zemědělství, nařízení

vlády č. 47/2007 Sb. o stanovení některých podmínek poskytování jednotné platby na plochu zemědělské půdy a některých podmínek poskytování informací o zpracování zemědělských výrobků pocházejících z půdy uvedené do klidu. Toto nařízení vlády upravuje v návaznosti na přímo použitelné předpisy Evropských společenství některé podmínky poskytování jednotné platby na plochu zemědělské půdy, stanoví podmínky poskytnutí platby. Z ustanovení § 3 nařízení vlády vyplývá, že žádost musí kromě náležitostí, stanovených přímo použitelným předpisem Evropských společenství, obsahovat seznam a výměru všech půdních bloků, popř. dílu půdních bloků zemědělské půdy evidovaných v evidenci na žadatele, označení a způsob využití všech půdních bloků, popř. dílu půdních bloků, jichž se podaná žádost týká. Podmínky pro poskytnutí platby jsou uvedeny v § 4 nařízení vlády.

Žalobce v podané žalobě pod bodem I. a II. popsal dosavadní průběh správního řízení, poukázal na vydání rozhodnutí fondu z 28.3.2012, konstatoval důvody odvolání proti tomuto rozhodnutí a rozhodnutí žalovaného ze dne 3.8.2012, kterým bylo předcházející rozhodnutí fondu z 28.3.2012 zrušeno a věc vrácena fondu k dalšímu řízení. Dále konstatoval vydání rozhodnutí fondu ze dne 14.9.2012, poukázal na odůvodnění tohoto rozhodnutí, dále poukázal na důvody odvolání, které proti tomuto rozhodnutí podal. Tyto části žaloby neobsahují žádné žalobní body, proto se soud blíže obsahem těchto částí žaloby nezabýval.

Pod bodem III. žaloby žalobce dovozoval přípustnost přezkoumání rozhodnutí o poskytnutí dotace ve správním soudnictví, se závěrem, že jsou splněny všechny znaky proto, aby napadené rozhodnutí bylo považováno za rozhodnutí, které soudnímu přezkumu podléhá. Vzhledem k tomu, že soud nemá pochybnosti o tom, že žalobou napadené rozhodnutí je rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) neshledal soud důvod k tomu, aby se k argumentům žalobce, uvedeným v této části žaloby, blíže vyjadřoval.

Žalobce pod bodem IV. žaloby uvedl, že napadené rozhodnutí žalovaného je dle jeho názoru nezákonné, protože je nesprávné.

Konkrétně žalobce namítal, že plocha 6605/2 o výměře 0,71 ha s deklarovanou zemědělskou kulturou orná půda, na které fond zjistil jehličnaté stromky, byla žalobcem v zemědělsky příslušném roce po celou dobu zemědělsky obhospodařována v souladu s ustanovením § 4 odst. 1 písm. c) nařízení vlády č. 47/2007 Sb., neboť jde o školku a podle zákona je povoleno ve školce pěstovat sazenice ovocných dřevin a jehličnanů. Nad to má žalobce za to, že není správní závěr žalovaného o tom, že předmětná plocha neodpovídá žádné z definic zemědělských kultur podle ustanovení § 3i zákona č. 252/1997 Sb., když je zřejmé, že předmětná plocha naplňuje definici orné půdy, neboť mezi zemědělské plodiny patří i sazenice určené pro zahrady, parky a doprovodnou zeleň. Pojem „zemědělská plodina“ je neurčitým právním pojmem, žalobce je přesvědčen o tom, že z tohoto pojmu zákonodárce nezamýšlel vyloučit sazenice určené např. pro zahrady a parky.

Druhy zemědělské kultury upravuje ustanovení 3i zákona o zemědělství. Podle ustanovení § 3i písm. a) tohoto zákona se ornou půdou rozumí zemědělsky obhospodařovaná půda, na které se pěstují v pravidelném sledu, popř. pod skleníky nebo pevným nebo přenosným krytem zemědělské plodiny a která není travním porostem podle písm. b) tohoto ustanovení. Žalobce v daném případě žádal o poskytnutí platby na plochu 6605/2 jako na plochu, která je v druhu zemědělské kultury ornou půdou. Jestliže fond při kontrole na místě zjistil, že se na této ploše o výměře 0,71 ha nacházejí jehličnaté stromky, není sporu o tom, že

tato část plochy nesplňuje definice orné půdy, jež je uvedena v uvedeném právním ustanovení. Nelze souhlasit se žalobcem, že je nerozhodná skutečnost to, že předmětná část plochy je evidována jako orná půda. Naopak druh zemědělské kultury, evidovaný v příslušné evidenci je údajem, který je pro posouzení oprávněnosti žádosti směrodatný a rozhodný, proto také je tento údaj, tj. údaj o tom, jaký druh zemědělské kultury se na půdním bloku nachází, v příslušné evidenci eviduje (§ 3a odst. 5 písm. d) zákona o zemědělství). Tvrzení žalobce o tom, že se na předmětné části plochy nachází školka, tudíž je tato plocha zemědělsky obdělávána, považuje soud za tvrzení účelové. Lze přisvědčit žalobci, že podle § 3i písm. f) zákona o zemědělství je školka rovněž zařazena mezi zemědělsky obdělávanou půdu, jde o půdu, na které se pěstují školkařské výpěstky ovocných a okrasných stromů i lesních dřevin. Aby se však žalobce mohl dovolávat této skutečnosti, musela by být předmětná část plochy takto zapsána v evidenci. Není-li tomu tak, nelze souhlasit se žalobcem, že postačí faktický stav věci. Ostatně ze samotné žádosti žalobce vyplývá, že o platbu žádal ve vztahu k předmětnému pozemku jako na plochu v kategorii orná půda a nikoli na školku, toto tvrzení žalobce uplatnil až následně po té, kdy mu bylo známo stanovisko o nemožnosti jím požadovanou platbu poskytnout. Žádal-li žalobce o platbu na plochu jako na ornou půdu a zjistil-li správní orgán o žádosti rozhodující, že o ornou půdu na předmětném pozemku nejde, nemohlo být žádosti žalobce vyhověno.

Pokud žalobce namítal, že předmětná plocha naplňuje definici orné půdy proto, že mezi zemědělské plodiny, které se na tomto půdním bloku pěstují, patří i sazenice určené pro zahrady, parky či doprovodnou zeleň, je nutno konstatovat, že žalobce si protiřečí, když na jedné straně tvrdí, že plocha 6605/2 je školkou, tedy odlišnou zemědělskou kulturou než je orná půda, současně na druhé straně tvrdí, že je naplněna definice orné půdy proto, že vysázené jehličnaté stromky patří mezi zemědělské plodiny. Nelze vytýkat žalovanému, že se pojmem „zemědělská plodina“ blíže nezabýval, když žalobce skutečnost že jehličnaté stromky jsou zemědělskou plodinou, v průběhu správního řízení netvrdil. Lze si jen s obtížemi představit, že by jehličnatý stromek byl zemědělskou plodinou, která je pěstována na orné půdě, když jde o výpěstky lesních dřevin, které nejsou určeny k dalšímu zpracování, nýbrž, jak žalobce sám uváděl, k prodeji jako stromky. Pokud by šlo v případě jehličnatých stromků o zemědělskou plodinu, pěstovanou na orné půdě, ztrácelo zcela opodstatnění ustanovení § 3i písm. f) zákona o zemědělství, které definuje půdu, na které se pěstují školkařské výpěstky ovocných a okrasných stromů i lesních dřevin jako školku, nikoli jako ornou půdu.

Žalobce dále v podané žalobě namítal, že na ploše 8604/4 o výměře 1,24 ha s deklarovanou zemědělskou kulturou travní porost – stálá pastvina, jsou na převážné části travní porosty určené k výrobě sena a k pastvě. Travní porost mezi sazenicemi jehličnanů byl řádně obhospodařován. Žádný předpis nezakazuje, aby na travním porostu byla provedena výsadba sazenic jehličnanů.

Pokud jde o druh zemědělské kultury „travní porost“, je z ustanovení § 3i písm. b) zákona o zemědělství zřejmé, že travním porostem se rozumí zemědělsky obhospodařovaná půda, na které se nachází stálá pastvina, popř. souvislý porost s převahou travin určený ke krmným účelům nebo k technickému využití, který může být nejvýše jednou za 5 let rozorán za účelem obnovy travního porostu. Pokud jde o pojem „stálá pastvina“ je odkazováno na nařízení Komise (ES) č. 796/2004. Toto nařízení bylo v době vydání napadeného rozhodnutí nahrazeno nařízením Komise (ES) č. 1122/2009 ze dne 30.11.2009. Podle článku 2 odst. 2 uvedeného nařízení č. 1122/2009 se „stálou pastvinou“ rozumí stálá pastvina, vymezená

v článku 2 písm. c) nařízení Komise (ES) č. 1120/2009. Podle článku 2 písm. c) nařízení Komise (ES) č. 1120/2009 se stálou pastvinou rozumí půda využívána k pěstování trav nebo jiných zelených pícein na přírodních nebo uměle vytvořených plochách, která nebyla zahrnuta do střídání plodin v zemědělském podniku po dobu pěti let nebo déle, s výjimkou ploch vyňatých z produkce podle nařízení Rady, které jsou v tomto ustanovení uvedeny, přičemž travami a jinými zelenými píceinami se rozumí všechny byliny obvykle se vyskytující na přírodních travinách nebo běžně obsažené v osevních směsích pro pastviny nebo louky v členském státě. Je vhodné uvést, že obdobnou definici pojmu „stálá pastvina“ obsahuje článek 2 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 73/2009 ze dne 19.1.2009.

Z výše uvedeného je zřejmé, že za travní porost je nutno považovat takovou půdu, na kterých se nachází stálá pastvina ve smyslu výše uvedené definice, tedy plocha využívaná k pěstování trav či zelených pícein, nebo souvislý porost s převahou travin. Za travní porost nelze považovat plochu, na které se nachází zcela pravidelně vysázené jehličnaté stromky. Takovou půdu nelze považovat za plochu využívanou k pěstování trav a zelených pícein ani za souvislý porost s převahou travin. Z obsahu spisového materiálu je zřejmé, že žalobce uplatnil žádost na platbu na celkovou plochu 8604/4 jako na plochu, v níž je uvedeno, že se na ní nachází zemědělská kultura travní porost – stálá pastvina. Přitom kontrolou na místě bylo zjištěno, že na části této plochy o výměře 1,24 ha se travní porost – stálá pastvina - nenachází, protože je tato část osázena jehličnany. Požadovaná platba nebyla poskytnuta pouze na tuto část, na níž se jehličnaté stromky nacházejí. Požadavek žalobce, aby správní orgán spočítal počet sazenic a spočítal plochu, kterou průměrně zabírá jedna sazenice a násobkem určil plochu osázenou jehličnany je požadavkem, který nemá oporu v právních předpisech. Z dokumentace, která byla pořízena při kontrole na místě samém (doložené fotografie) je zřejmé, že jde o souvisle osázenou plochu jehličnatými stromky, tato část nebyla zahrnuta do poskytnuté platby oprávněně, neboť ji nelze považovat za plochu využívanou k pěstování trav a zelených pícein ani za souvislý porost s převahou travin, protože jde o plochu využívanou k pěstování jehličnanů, které nelze považovat ani za traviny ani za zelené píceiny.

Tím, že žalobce osázel část předmětných ploch jehličnatými stromy, ačkoliv šlo v případě plochy 6605/2 o ornou půdu a u plochy 8604/4 o travní porost, aniž by došlo ke změně v evidenci půdy, žalobce způsobil, že předmětná část ploch nesplňovala podmínky pro poskytnutí platby na plochu podle nařízení vlády č. 47/2007 Sb. Pokud žalobce poukazuje na to, že i ve vztahu k ploše 6605/2 měla být zvažována plocha menší, protože menší plochu fakticky jehličnaté stromky zabíraly, je nutno k tomu konstatovat, že si lze obtížně představit, že by mezi jednotlivými jehličnatými stromky bylo možno považovat předmětnou část půdy za ornou půdu ve smyslu výše uvedené definice tohoto pojmu. Obdobně to platí i ve vztahu k ploše 8604/4, když je zřejmé, že na této ploše se nacházely v souvislé řadě vysázené jehličnaté stromky a požadavek na to, aby došlo ke snížení plochy proto, že mezi jednotlivými stromky se nachází část půdy, kterou nezasahují, je požadavkem irelevantním, neboť, jak je uvedeno výše, nemohla být tato plocha považována za plochu využívanou k pěstování trav a zelených pícein ani za souvislý porost s převahou travin

Pokud žalobce v podané žalobě uvedl, že na ploše 8604/4 má za to, že je naplněna definice travního porostu, protože jsou zde řídce vysázeny sazenice jehličnanů, když je zde trvale zřízena stálá pastvina, je nutno – s odkazem na to, co bylo uvedeno výše - konstatovat, že z přiložené fotodokumentace nevyplývá, že by šlo o ojedinělou a řidkou výsadbu jehličnanů, naopak je zřejmé, že jde o pravidelnou výsadbu stromků, v důsledku níž se fakticky změnil způsob využívání předmětné části pozemku.

Důvodnou neshledal soud ani námitku, v níž žalobce poukazoval na to, že na ploše 8604/4 se nachází krajinný prvek, byť takto není evidován. K této námitce je nutno konstatovat, že evidence půdy z hlediska druhu zemědělské kultury, která se na které ploše nachází, není bezvýznamná, proto již z této skutečnosti je nutno dovodit nedůvodnost podané námitky. Právě proto je v ustanovení § 3p zákona o zemědělství stanoveno oprávnění ministerstva zaevidovat krajinný prvek, tak aby evidence odpovídala faktickému stavu. Podle názoru soudu je nutno učinit závěr o tom, že na ploše 8604/4 nelze považovat výsadbu jehličnatých stromků za krajinný prvek. Druhy krajinných prvků jsou upraveny v nařízení vlády č. 335/2009 Sb., o stanovení druhu krajinných prvků. Podle § 1 odst. 1 je druhem krajinného prvku mez, terasa, travnatá údolnice, skupina dřevin, stromořadí, soliterní dřevina. Z uvedeného výčtu je zřejmé, že by přicházelo v úvahu posoudit, zda krajinným prvkem v této věci není skupina dřevin (§ 1 odst. 1 písm. d) nařízení vlády č. 335/2009 Sb.). Podle ustanovení § 1 odst. 5 uvedeného nařízení vlády se skupinou dřevin rozumí útvar neliniového typu, tvořený nejméně dvěma kusy dřevnaté vegetace s největší možnou výměrou 2.000 m². V daném případě vysázené jehličnaté stromky zabírají plochu o výměře 1,24 ha, tedy plochu, která výrazně převyšuje vládním nařízením stanovenou nejvyšší možnou výměru pro to, aby skupina dřevin byla považována za krajinný prvek. Již z tohoto důvodu nelze námitku žalobce akceptovat.

Žalobce závěrem uvedl, že zpochybňuje správnost tvrzení žalovaného, podle kterého se na části plochy 8604/2 o výměře 0,32 ha nachází cesta, meliorace a neobhospodařovaná plocha, když meliorační strouhy vyčistil a osel travním semenem, což žalovaný nevzal v potaz. Ani tuto námitku neshledal soud důvodnou. Ze skutečnosti, že došlo k vyčištění meliorační strouhy a o setí travním semenem nelze dovodit, že by předmětná část plochy ztratila charakter meliorace. Žádné konkrétní jiné námitky ve vztahu k uvedené ploše, na níž se nachází cesta a neobhospodařovaná půda, žalobce neuvedl. Neučinil tak ani v průběhu správního řízení.

Ze všech výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 10.zář 2015

JUDr.Hana Veberová
předsedkyně senátu